

Arrest

nr. 113 950 van 19 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 september 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J.-P. VIDICK en van attaché C. MISEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Prithavi Nagar (Jhapa district, Nepal). U bent lid van de Nepali Congress partij (NC). Sinds 1/1/2063 (Nepalese kalender, dit is 14/4/2006 in de Gregoriaanse kalender), toen u een voedingswinkel in Prithavi Nagar opende, betaalde u maandelijks donaties aan leden van de Limbuwan partij 'Sanghiya Limbuwan Raiya Parisad', aan de Maobadi en aan leden van Nepali Congress. Aan de Maobadi en aan de NC-leden gaf u steeds op vrijwillige basis donaties. In 2063 (2006/2007) gaf u eenmaal vrijwillig en na onderhandeling

20.000 Nepalese roepies aan de Limbuwanpartij. Een jaar later vroegen de Limbuwanleden u 100.000 NRS, maar u zei hen dat dit te veel was waarop de Limbuwanleden zeiden dat u dit bedrag moest betalen en dat u in ruil hiervoor bescherming zou krijgen. U betaalde uiteindelijk na onderhandeling 50.000 NRS als donatie. Tijdens programma's van de Limbuwanpartij namen Limbuwanleden ook af en toe benzine van u af. Op 3/3/2067 (17.6.2010) kwamen vier leden van de Limbuwanpartij 's avonds naar uw huis en zeiden u dat u lid bent van NC. Er werd u gezegd dat zij in de laatste fase zitten van de People's War waardoor ze een bijdrage van u wilden van 500.000 NRS, te betalen binnen de 15 dagen. Eén van uw belagers richtte een pistool op u. U zei echter dat u dit bedrag niet kon betalen, maar dat u zou beginnen met de betaling van 100.000 NRS. De leden van de Limbuwanpartij gingen hier echter niet mee akkoord en herhaalden dat u binnen de 15 dagen 500.000 NRS moest betalen, zo niet zou u gedood worden. Uw belagers lieten daarop een ontvangstbewijs bij u achter en vertrokken met de waarschuwing dat u hierover aan niemand iets mocht vertellen, anders zou u gedood worden. De volgende dagen kwamen Limbuwanleden nog naar uw winkel om u in de gaten te houden. U verkocht toen uw zaak aan de eigenaar van uw huis voor 100.000 NRS en vertrok op 15/3/2067 (29.6.2010) voor uw veiligheid naar Kathmandu. Na een drietal dagen kwamen mensen van de media naar uw ouders die de media van uw problemen op de hoogte bracht. Vervolgens kwam de politie in burger naar uw ouders en die zei uw ouders dat ze niet meer naar de politie mochten stappen. De politie liet uw ouders teven weten dat ze zelf het probleem moesten oplossen aangezien de politie niet in individuele veiligheid kon voorzien. Naar de politie gaan zou jullie enkel meer problemen bezorgen. Na de publicatie van uw problemen in de pers, waarbij een oproep werd gedaan aan mensenrechtenorganisaties en de districtsadministratie om u bescherming te verlenen, kwam iedereen het nieuws te weten en gingen de leden van de Limbuwanpartij naar uw huis en vroegen uw ouders naar u en zeiden dat u het geld nog niet had betaald. Ze dreigden ermee u te vermoorden wanneer ze u zouden zien. Aangezien u vreesde ooit gevonden en vermoord te worden, besloot u samen met uw beweerde partner Luxman Shrestha (O.V. 6.708.669) Nepal te verlaten. Op 26/6/2067 (12.10.2010) trok u naar Delhi vanwaar u op 3/7/2067 (20.10.2010) in het bezit van een (ver)vals(t) paspoort naar Parijs vloog waar u op 4/7/2067 (21.10.2010) aankwam. U reisde diezelfde dag nog naar België en diende er meteen een asielaanvraag in. Bij een terugkeer naar Nepal vreest u de Limbuwan. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een bewijs van huwelijksregistratie; een attest betreffende uw huwelijk; een ontvangstbewijs van de Limbuwanpartij na betaling van een donatie dd. 3/3/2067 (17.6.2010); een bewijs van handelsregistratie; een krantenartikel dd. 9.7.2010 waarin uw problemen worden vermeld; twee afgelegde verklaringen bij de politie van Antwerpen over de problemen die u in België zou gehad hebben met uw partner; twee huurcontracten van een woning in Antwerpen; een attest van de stad Antwerpen betreffende uw verblijfplaats in België; en een foto van u en uw beweerde partner.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielaanvraag in het algemeen in ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een vals paspoort van India naar Frankrijk gereisd te zijn. U kon echter geen enkele informatie geven omtrent de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. Zo kende u de naam niet die u volgens dit paspoort droeg, noch waar en wanneer u bent geboren, noch wat uw adres volgens het paspoort was. (CGVS, p. 5). U heeft dergelijke gegevens ook nooit geweten (CGVS, p.5). Verder kon u niet zeggen of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.5). Gelet op het grote risico dat u zou gelopen hebben om door het luchthavenpersoneel in zowel India als in Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Uw bewering slechts één controle gepasseerd te zijn in de luchthaven van Delhi strookt bovendien niet met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in de luchthaven van Delhi meerdere identiteitscontroles gebeuren en dat deze strikt individueel verlopen (CGVS, p. 5). Tot slot dient vastgesteld te worden dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (boarding pass, bagagetickets).

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door een tegenstrijdige verklaring die u heeft afgelegd tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het Commissariaat-generaal dat uw ouders na uw vertrek naar Kathmandu naar de politie en de districtsadministratie gingen met de vraag u bescherming te verlenen. Hoewel de politie zei

geen individuele veiligheid te kunnen garanderen, liet de politie tevens weten dat uw problemen onderzocht gingen worden en dat ze iets zouden doen. Uw ouders kregen ook de garantie dat het na een tijdje wel beter zou gaan (CGVS, p. 13 en p. 14). Tijdens uw tweede interview op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw ouders niet naar de politie of districtsadministratie gingen, aangezien ze anders het doelwit zouden zijn van de Limbuwanleden. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, stelde u dat de politie als burger naar uw ouders kwam om te zeggen dat ze niet naar de politie mochten stappen (CGVS, p. 25). Dat u hierover een tegenstrijdige verklaring aflegt doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

U stelt in geval van een terugkeer naar Nepal problemen te krijgen met leden van de Limbuwanpartij nadat u hen het gevraagde donatiebedrag niet hebt betaald. U vreest door hen gevonden en vermoord te worden (CGVS, p. 16 en p. 31). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om nieuwe aanvaringen met deze Limbuwanleden uit de weg te gaan. Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat uw problemen beperkt bleven tot Prithavi Nagar (Jhapa district), vanwaar u afkomstig bent (CGVS, p.7-9). Op de vraag waarom u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen, in bv. Kathmandu of Pokhara, antwoordde u dat de leden van de Limbuwanpartij overal in het land aanwezig zijn en u zo zullen vinden en dat ze ook in Kathmandu demonstraties houden waardoor ze u zullen meenemen als ze u vinden. Uw bewering gevonden te kunnen worden is echter louter hypothetisch en stoelt niet op enig objectief gegeven (CGVS, p. 15). Bovendien verklaart u zelf dat er u tijdens uw verblijf in Kathmandu niets is overkomen (CGVS, p. 8 en p. 31). Het is daarenboven weinig aannemelijk dat leden van de Limbuwanpartij die enkel actief zijn in de meest Oostelijke regio van Nepal en aldaar slechts een beperkt aandeel uitmaken van de lokale bevolking u elders in Nepal zouden komen zoeken. Uw verklaring dat ze overal in Nepal aanwezig zijn (CGVS, p. 15) strookt aldus niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Tot slot dient voor de volledigheid nog toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat er voor u een intern vluchtalternatief mogelijk is.

In het kader van de asielaanvraag van uw beweerde partner werd besloten de vluchtelingenstatus toe te kennen aangezien zij zich voor haar asielaanvraag beroept op andere persoonlijke motieven.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de "status van vreemdelingen" (sic) toe te kennen, in subsidiaire orde de "beschermingsstatus", en in nog meer subsidiaire orde dat de bestreden beslissing nietig verklaard wordt. Gezien verzoeker inhoudelijke kritiek levert op de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus leidt de Raad hieruit af dat verzoeker in werkelijkheid de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, minstens de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48/3, 48/4 en 51/8 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de “zorgplicht”.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bijlage 26 op naam van L.S., een vragenlijst getekend door dezelfde L.S. en twee PV's.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is gezien (i) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn reisweg en de door hem gebruikte reisdocumenten, (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het feit of zijn ouders al dan niet naar de politie gingen, (iii) er voor verzoeker, om de door hem aangehaalde problemen te ontlopen een intern vestigingsalternatief openstaat onder meer in Kathmandu, iv) er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is waardoor er in Nepal thans geen gewapend conflict in volkenrechtelijke zin voorkomt zodat er voor burgers thans geen reëel risico op ernstige schade is voor burgers in de zin van artikel 48/3, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. Deze motieven vinden allen steun in de stukken van het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de problemen die hij beweerdelijk ondervond zich beperken tot zijn regio van herkomst in het Jhapa district (gehoorverslag van 11 februari 2013, 8). Ook verklaarde verzoeker zelf dat er hem tijdens zijn verblijf in Kathmandu niets is overkomen (gehoorverslag van 7 maart 2013, 31). De vrees die verzoeker uit dat hij ook in Kathmandu zou kunnen worden geviséerd door leden van de Limbuwanpartij vindt geen steun in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit het rapport “*AAB Nepal van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken*” van maart 2012 blijkt dat de Limbuwan-militanten streven naar een autonome Limbuwan-staat in de negen meest oostelijke districten van Nepal, terwijl uit het rapport “*SRB veiligheidssituatie Nepal*” van 5 april 2013 van de commissaris-generaal blijkt dat er sinds 2006 geen open oorlogsgeweld meer is in Nepal (p. 14) en dat “*slachtoffers van afpersingspraktijken (...) zich gemakkelijk ergens anders (dichtstbijzijnde district HQ of Kathmandu) kunnen vestigen om hier niet langer bloot aan te moeten staan*” en dat zulks ook geldt voor slachtoffers die politiek actief zijn (p. 38). Er is aldus geen enkel objectief gegeven voor handen dat erop wijst dat lokale militanten van de oostelijke onafhankelijkheidsbeweging Limbuwan de capaciteit of de ambitie zouden hebben om verzoeker in de miljoenenstad Kathmandu actief te gaan opsporen en vervolgen. Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas concludeert de Raad derhalve dat er voor verzoeker in elk geval een veilig intern hervestigingsalternatief voorhanden is in de hoofdstad Kathmandu, waardoor er voor hem geen nood is aan internationale bescherming.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen poging om dit determinerende motief te ontcrachten, doch beperkt zich tot het wijzen op het feit dat zijn “echtgenote” wel de vluchtelingenstatus werd

toegekend, hetgeen geen afbreuk doet aan de objectieve vaststelling dat verzoeker voor zijn beweerde problemen kan beschikken over een intern hervestigingsalternatief in Kathmandu. Verzoeker brengt voorts geen argument bij dat vermag aan te tonen dat interne hervestiging voor hem geen redelijk alternatief is. De bij het verzoekschrift gevoegde documenten vermogen hier geen afbreuk aan te doen gezien zij evenmin ingaan op de mogelijkheid voor interne hervestiging.

Waar verzoeker wijst op het feit dat zijn "echtgenote" wel de vluchtelingenstatus toegekend kreeg blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker geenszins concreet aannemelijk heeft kunnen maken daadwerkelijk gehuwd te zijn met Chandrakala Shresta (alias: Luxman Shresta). Zo doen meerdere vastgestelde anomalieën afbreuk aan de authenticiteit van het stuk "*subject-about Certification of relationship*". Nog daargelaten dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit waardoor hij niet aantoonst dat de gegevens vermeld op het document wel degelijk betrekking hebben op hem blijkt het document geen vingerafdrukken van de betrokken partijen te bevatten. Ook wordt er tweemaal de naam van verzoeker vermeld ook op de plaats waar normaal de naam van de echtgenote dient te staan. Verzoeker legde ter zitting nogmaals het "bewijs van huwelijk registratie" neer doch ook hieraan kan, geen bewijswaarde worden toegekend. Uit informatie toegevoegd aan de verweernota blijkt immers dat de bewijswaarde van Nepalese documenten erg relatief is gelet op de vele vervalsingen van authentieke documenten. Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde in de mate dat ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat Chandrakala Shresta (alias: Luxman Shresta), na confrontatie met de gerezen twijfels inzake de vermeende huwelijksband, diverse overtuigende stukken neerlegde die het tegendeel aantonen. Zo legde zij stukken neer aangaande haar werkelijke identiteit en ook over haar burgerlijke staat die niet langer toelaten ook maar enig geloof te hechten aan de initieel verklaarde huwelijksband. Verzoeker op zijn beurt, kwam niet verder dan het volharden in zijn vermeende huwelijk en het neerleggen van een uiterst twijfelachtig stavingstukken, zoals *supra* werd uiteengezet.

Hoe dan ook, iedere asielaanvraag wordt in beginsel afzonderlijk en individueel onderzocht en beoordeeld op zijn individuele merites. Zo beide betrokkenen initieel een gemeenschappelijk asielrelaas naar voren brachten blijkt dat, na onderzoek van alle feiten en gegevens, Chandrakala Shresta (alias: Luxman Shresta) niet alleen niet de echtgenote is van verzoeker doch daarenboven een geheel ander vluchtrelaas aanbracht met motieven die volledig losstaan van het asielrelaas van verzoeker.

Ingevolge artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER